

ONDERWERP	Cannabisplantages
DATUM	Bart Laeremans
COMMISSIE	

- 1) Wat betreft het aantal cannabisplantages kan ik op basis van informatie, afkomstig van de federale politie, mededelen dat er in 2011, 2012 en 2013 respectievelijk 1070, 1111 en 1212 plantages werden ontdekt. Er is dus een globale stijging in het gehele land vast te stellen. Een meerderheid van de plantages blijkt gelokaliseerd in Vlaanderen (ongeveer 65%).
- 2) Er bestaan geen cijfergegevens over de “gangbare straffen” die worden gevorderd en opgelegd in dossiers houdende cannabisplantages. Evenmin is het mogelijk om veroordelingsstatistieken aan te reiken, specifiek wat betreft de cannabisplantages. Iedere straf wordt dus per dossier afzonderlijk bepaald en gemotiveerd, naargelang de omstandigheden van de zaak en de betrokken verdachten. Artikel 2bis van de Drugswet van 24 februari 1921 bestraft de feiten met een gevangenisstraf van 3 maanden tot 5 jaar en een geldboete van 1000 tot 100.000 €. In geval van de verzwarende omstandigheden, voorzien in §§ 2 tot 5 van dezelfde bepaling, worden deze straffen nog verzwaaard, meer bepaald indien het gaat over deelname aan de activiteit van een criminele vereniging.
- 3) en 4) Er bestaat geen gestandaardiseerde afhandelingswijze wat betreft de justitiële aanpak van cannabisplantages. Het moge echter duidelijk zijn dat het strafrechtelijk beleid inzake verdovende middelen een prioriteit stelt in de vervolging van de productie en handel van verdovende middelen, met inbegrip van cannabisplantages. Dit wordt uitdrukkelijk bevestigd in het Nationaal

Veiligheidsplan en krijgt een invulling in talrijke lokale projecten in de onderscheiden politiezones.

Daarbij wordt ook een optimale verbeurdverklaring van de vermogensvoordelen die uit het misdrijf voortvloeien en die in toepassing van artikel 43bis Strafwetboek bij equivalent kunnen worden vastgesteld, beoogd.

In dit verband dien ik te verwijzen naar de resultaten van de wetenschappelijke studie "Yilcan" (Determination of the Yield of an **IL**legal ndoor **CAN**nabis plantation), die in 2010-2011 in het kader van het onderzoeksprogramma ter ondersteuning van de federale beleidsnota drugs bij BELSPO (POD wetenschapsbeleid) werd gerealiseerd om de opbrengsten van cannabisplantages op een objectieve wijze te kunnen berekenen. Deze berekenwijze wordt op heden in een nieuwe richtlijn van het College van procureurs-generaal geïmplementeerd om op die manier de vorderingen van het openbaar ministerie in deze zaken te ondersteunen en te uniformiseren.

Ik wil u verder ook verwijzen naar de beoogde wetswijzigingen inzake de regels van beslag, die recent zowel in Kamer als Senaat werden goedgekeurd. Hierdoor wordt het mogelijk om in beslag genomen drugs meteen te vernietigen. Politie en gerecht zullen in beslag genomen drugs en installaties niet langer hoeven op te slaan tot die goederen door de bodemrechter worden verbeurdverklaard. Dit betekent niet alleen een ernstige besparing, maar ook een belangrijke versnelling voor de rechtsgang en laat dus een krachtadiger aanpak van de cannabisplantages toe.

Tenslotte wil ik ook verwijzen naar de recente wijzigingen aan de drugswet zelf (zie de wet van 7 februari 2014 tot wijziging van de drugswet van 24 februari 1921) waarmee onder meer ook voorbereidende daden strafbaar worden gesteld en het dus mogelijk wordt om vroeger op te treden en de ontmanteling van plantages sneller te laten gebeuren. Dit alles resulteert in een versterkte aanpak van de problematiek.

- 5) Het Nederlandse drugsbeleid is natuurlijk verschillend van het Belgische beleid en kent bijgevolg ook andere (negatieve) effecten. Het drugsbeleid, in het bijzonder wat betreft de aanpak van cannabis en de coffeeshops, is op heden ook in volle evolutie, omdat men geconfronteerd werd met talrijke ongewenste neveneffecten van het jarenlange gedoogbeleid en de coffeeshops (o.m. wat betreft drugstoerisme en ernstige overlast). Door de

Nederlandse ministers van volksgezondheid en welzijn, justitie en binnenlandse zaken werd daarom in 2009 een adviescommissie Drugsbeleid ingesteld om te bekijken op welke punten het drugsbeleid aanpassing verdient om het 'toekomstbestendig' te maken. De aanbevelingen van het rapport van deze commissie geven nu aanleiding tot nieuwe wets- en beleidswijzigingen, die uiteraard ook gevolgen hebben voor de buurlanden. In februari 2013 kwamen op hun initiatief de Ministers van Justitie van Nederland, België en Noordrijn-Westfalen bij elkaar in Maastricht om de justitiële samenwerking in het grensgebied Euregio Maas-Rijn nieuwe impulsen te geven. Er werd besloten tot de oprichting van een tri-nationale stuurgroep en 4 tri-nationale werkgroepen rond grensoverschrijdende misdaad, nl. criminele motorbendes, diefstal door woninginbraak en rondtrekkende dadergroepen, grensoverschrijdende drugscriminaliteit en mensenhandel. De bedoeling van deze werkgroepen is het inkorten van de communicatiewegen tussen de verschillende Belgische, Nederlandse en Duitse gerechtelijke instanties, een snellere behandeling van de veeltallige rechtshulpverzoeken, het creëren van een netwerk tussen de verschillende instanties en het coördineren van de bestrijding van de grensoverschrijdende criminaliteit. Op 17 maart 2014 vond een tweede Ministeriële ontmoeting plaats in Aken waarbij de vooruitgang werd opgevolgd. Deze ontmoeting werd vooraf gegaan door een symposium met meer dan 100 deelnemers uit de drie landen rond het thema: "Samenwerken in grensregio's als pijler voor het Europees beleid inzake criminaliteitsbestrijding". Tijdens de Ministeriële ontmoeting in Aken werd ook een eerste pilootproject opgestart in het kader van het Europese E-Codex dat tot doel heeft de rechtshulp te digitaliseren en te optimaliseren.

Pieter DEBOU
 Parlementaire Relaties | Relations Parlementaires
 Naamsveranderingen | Changements de noms et prénoms
 Beleidscel van de Minister van Justitie | Cellule stratégique de la Ministre de Justice |
 Waterloolaan 115 | Boulevard de Waterloo 115
 1000 Brussel | 1000 Bruxelles
 Tel +32 2 542 80 70
 Fax +32 2 542 80 03
pieter.debou@just.fgov.be